

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615201256
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2016:4615201256.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO 35 792 752 zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25,810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO 47 233 516 proti odporcovi: V. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., V.. A. XXXX/XX za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, o zaplatenie 2.469,25 eura s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 903,85 eura s 3,275% ročným úrokom z omeškania od 12. 03. 2012 do zaplatenia v splátkach po 30 eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Žiadny z účastníkov a vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia sumy 2.469,25 eura so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a s úrokom z omeškania vo výške 3,275 % ročne odo dňa splatnosti jednotlivých splátok až do ich zaplatenia z dôvodu, že dňa 30. 11. 2010 uzatvoril s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXXX, na základe ktorej odporcovi poskytol úver vo výške 1.500 eur a tento sa zaviazal splácať v dohodnutých splátkach, avšak so splátkami sa dostal do omeškania a doposiaľ zaplatil len sumu 596,15 eura.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil z dôvodu, že mal od navrhovateľa niekoľko úverov a nevie sa vyjadriť koľko zaplatil na predmetný úver, keďže v spornom období mu zamestnávateľ vykonával zrážky na poskytnuté úvery a je možné, že z týchto zrážok sa platil aj úver, ktorý je predmetom sporu. V priebehu konania vyzval Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS na vstup do konania ako vedľajšieho účastníka, a preto podľa § 93 ods. 3 OSP uvedené združenie vystupovalo v konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu ako aj oboznámením sa so spismi tunajšieho súdu sp. zn. 8C/30/2014 a 5C/137/2014 a s predloženými dokladmi a zistil, že účastníci dňa 30. 11. 2010 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ odporcovi poskytol úver vo výške 1.500 eur a tento mal splácať v 36 mesačných splátkach po 85,15 eura s tým, že celková čiastka, ktorú musí zaplatiť predstavuje 3.065,40 eura. V úverovej zmluve je uvedená RPMN vo výške 66,53 % a ročná úroková sadzba úveru vo výške 70 %. Na základe uvedenej zmluvy bol odporcovi poskytnutý úver, ktorý odporca začal riadne splácať a uhradil 7 splátok, avšak ďalšie splátky už nezaplatil, a preto mu navrhovateľ listom zo dňa 30. 01. 2012 oznámil zosplatenie úveru a následne

tento úver bol zosplatnený, keďže odporca splátky naďalej neuhrádzal a listom zo dňa 03. 09. 2012 ho navrhovateľ vyzval k zaplateniu sumy 2.469,25 eura. Podľa navrhovateľa odporca zaplatil splátkami spolu sumu 596,15 eura a z karty klienta vyplýva, že zaplatil 7 splátok po 85,15 eura t. j. 596,05 eura.

V konaní tunajšieho súdu sp. zn. 8C/30/2014 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 2.506,25 eura s prísl. na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400010762 uzatvorenej dňa 03. 10. 2008, pričom rozsudkom zo dňa 05. 02. 2015 bol návrh zamietnutý a následne navrhovateľ zobral návrh späť, a preto uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/691/2015-102 zo dňa 23. 07. 2015 bol predchádzajúci rozsudok tunajšieho súdu zrušený a konanie bolo zastavené. Zo správy bývalého zamestnávateľa odporcu (č. l. 52) vyplýva, že na úver, ktorý bol predmetom uvedeného súdneho konania bola v roku 2008 vykonaná zrážka zo mzdy v mesiacoch október, november a december po 100,25 eura, čiže spolu bolo zrazených 300,75 eura a v roku 2009 boli na uvedený úver vykonané zrážky spolu vo výške 1.203 eur.

V ďalšom konaní tunajšieho súdu sp. zn. 5C/137/2014 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 1.576,05 eura s prísl. na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400022414 uzatvorenej dňa 28. 05. 2009, pričom rozsudkom zo dňa 18. 02. 2015 bol návrh zamietnutý a zo správy bývalého zamestnávateľa odporcu vyplýva, že na uvedený úver bola v roku 2009 vykonaná zrážka zo mzdy vo výške 75,05 eura.

Podľa § 3 ods.1/ Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods.2 písm. i/ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny.

Podľa § 11 ods.1 písm. a/ Zákona č.129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods.1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods.1 a podľa písmena b/ ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ods.11/ neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 2.469,25 eura spolu so zmluvnou pokutou a s úrokom z omeškania je dôvodný iba čiastočne. Je nesporné, že účastníci dňa 30. 11. 2010 uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej mal byť odporcovi poskytnutý úver vo výške 1.500 eur a keďže ide o spotrebiteľský úver, tak súd pri svojom rozhodovaní musel uvedenú úverovú zmluvu posudzovať nielen podľa zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom táto zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods.1,2 cit. zákona, avšak podľa názoru súdu v časti výšky úrokovej sadzby je táto zmluva v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa § 121 ods.3 OZ sú úroky príslušenstvom pohľadávky a pokiaľ boli tieto aj dohodnuté v zmluve, tak dohoda nesmie odporovať ustanoveniu § 3 ods.1 OZ, čiže nesmie odporovať dobrým mravom a v tomto prípade výška úrokovej sadzby 70 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, keďže v čase uzavretia úverovej zmluvy výška úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov predstavovala 13,25 % ročne, a teda pokiaľ v zmluve medzi účastníkmi bola stanovená výška úrokovej sadzby na 70 % ročne, tak to jednoznačne odporuje dobrým mravom, a preto podľa § 39 OZ je v tejto časti zmluva neplatná. V prípade neplatnosti zmluvy v časti dohodnutej úrokovej sadzby potom zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru ako jednu z náležitostí podľa § 9 ods.2 písm. i/ Zákona č.129/2010 Z. z. (keďže ide o absolútnu neplatnosť, tak súd nemôže chýbajúcu časť zmluvy nahradiť úrokovou sadzbou v tom čase platnou pre obdobie úvery) a preto podľa § 11 ods.1 cit. zákona sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a to aj s poukazom na skutočnosť, že pri neplatnosti zmluvy v časti úrokovej sadzby je potom aj nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Keďže úver poskytnutý odporcovi v zmysle vyššie uvedeného je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, tak odporca, ktorému bol úver poskytnutý vo výške 1.500 eur by mal vrátiť navrhovateľovi uvedenú sumu, pričom doposiaľ navrhovateľovi zaplatil sumu 596,15 eura. rozdiel medzi sumou 1.500 eur a zaplatenou sumou 596,15 eura, teda predstavuje sumu 903,85 eura a z toho dôvodu súd zaviazal odporcu na zaplatenie uvedenej sumy spolu s 3,275% ročným úrokom z omeškania od 12. 03. 2012 do zaplatenia, nakoľko odporca sa dostal do omeškania s úhradou pohľadávky v tejto výške a podľa § 517 ods. 2 OZ je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania, ktoré si navrhovateľ uplatnil vo výške 3,275% ročne. Vo zvyšku súd návrh ako nedôvodný zamietol a to aj v časti zaplatenia zmluvnej pokuty, keďže táto medzi účastníkmi v samotnej zmluve o revolvingovom úvere osobitne dohodnutá nebola (§ 544 ods.1,2 OZ) a je iba súčasťou zmluvných dojednaní, ktoré by mali tvoriť prílohu zmluvy o revolvingovom úvere a navrhovateľ ničím nepreukázal, že sa odporca s týmito zmluvnými dojednaniami oboznámil a súhlasil s nimi, avšak bez ohľadu na to bolo potrebné, aby v prípade dojednaní zmluvnej pokuty medzi účastníkmi bola jej výška uvedená v samotnej zmluve o revolvingovom úvere. Zákon vyslovene stanovuje, že zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia, avšak v tomto prípade výška zmluvnej pokuty v zmluve nebola dojednaná a je len súčasťou predtlačenej zmluvnej dojednania a teda odporca žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť obsah dojednania o zmluvnej pokute a tým aj jej výšku, a preto súd navrhovateľovi zmluvnú pokutu priznať nemohol, keďže táto nebola medzi účastníkmi platne dojednaná tak, ako to vyžaduje zákon. Pokiaľ ide o námietky odporcu, že bývalý zamestnávateľ mu vykonával zrážky zo mzdy na viaceré úvery, tak zo správy zamestnávateľa ako aj z pripojených spisov bolo zistené, že zrážky boli vykonávané na iné úvery a nie na úver, ktorý je predmetom tohto sporu a teda v prospech odporcu bolo možné započítať iba sumu 596,15 eura, ktorá bola navrhovateľovi skutočne zaplatená, keďže odporca nepreukázal zaplatenie vyššej sumy.

Podľa § 160 ods. 1 OSP súd umožnil odporcovi pohľadávku zaplatiť v splátkach po 30 eur mesačne s tým, že výška splátky je primeraná zostatku pohľadávky ako aj dobe jej splácania.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods.2 O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov ani vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania, nakoľko obaja účastníci mali vo veci iba čiastočný úspech a úspech odporcu bol v podstate vyšší, a teda v zásade by mu vzniklo právo na náhradu trov konania, avšak v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli rovnako ako aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane.